

Original Article

Contamination of Swimming Pools and Park Ponds with Free Living Amoebae in Tehran

Mahyar Mafi, Maryam Niyyati*, Ali Haghghi, Zohreh Lasjerdi

Department of Parasitology and Mycology, School of Medicine, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran

Received: 24 Dec, 2014 Accepted: 14 Mar, 2015

Abstract

Background & Objectives: Free-living amoebae (FLA) include various genera habitat in water sources; some FLA can lead to severe complications in high risk people. The present study aimed to isolate free living amoebae using morphological methods in recreational water sources of Tehran.

Materials & Methods: This cross sectional study was performed during 8 months in 2014. Seventy five samples from Tehran were collected and filtered. Samples were cultured in 1.5 % non-nutritive bacto-agar. Plates were then monitored for the presence of amoebae daily and positive plates were cloned. In the present study, identification was based on morphological criteria and page key. The page key is based on morphological character of free living amoebae such as trophozoites shape, pseudopodia shape, amoebae nucleus, and endo and ecto-cysts in the cystic form. These criteria could lead to identification of amoeba at the family and genus level.

Results: Out of 75 water samples, 18 (24 %) were positive for free living amoebae. Of 40 pond waters, 13 (32.5%) were positive including *Acanthamoeba*, *Hartmannella* and *Vahlkampfiids* (*Naegleria*) and out of 35 samples 5 (14.2%) strain belonging to *Acanthamoeba* were identified based on morphological criteria.

Conclusion: According to the presence of free living amoebae in recreational water sources, it is necessary to alert swimming pools authorities and high risk people. Additionally, posting alarming signs and educating the high risk people is of utmost importance to prevent free living amoebae-related infections.

Keywords: Acanthamoeba, Naegleria, Hartmannella, Water Sources

*Corresponding author:

E-mail: maryamniyyati@yahoo.com

مقاله پژوهشی

آلودگی آب استخراهای عمومی و حوضچه های پارک های تفریحی به آمیب های آزادی در شهر تهران

مهیار مافی، مریم نیتی^{*}، علی حقیقی، زهره لاسجردی

گروه انگل شناسی و قارچ شناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران

دریافت: ۹۳/۱۰/۳ پذیرش: ۹۳/۱۲/۲۳

چکیده

زمینه و اهداف: آمیب های آزادی شامل جنس های مختلفی هستند که در منابع آبی می توانند حضور داشته باشند و برخی از آنها عوارض وخیمی را در افراد مستعد خطر ایجاد می کنند. این پژوهش با هدف جداسازی آمیب های آزادی با استفاده از روش های مرفولوژیک درآب های تفریحی شهر تهران انجام شد.

مواد و روش ها: این تحقیق به روش مطالعه مقطعی در سال ۱۳۹۳ به مدت هشت ماه انجام گرفت. تعداد ۷۵ نمونه از آب های تفریحی شهر تهران انتخاب و فیلتر شدند. نمونه ها در محیط باکتو آگارغیرمغذی ۱٪ کشت داده شدند. پلیت ها روزانه از نظر رشد آمیب ها مورد بررسی قرار گرفتند و نمونه های مثبت خالص سازی شدند. تشخیص در این مطالعه براساس معیارهای مورفوЛОژیک و با استفاده از کلید Page بود. در این کلید با توجه به معیارهای تشخیصی مرفولوژیک آمیب های آزادی از جمله شکل تروفوزوئیت آمیب، شکل پاها کاذب و هسته آمیب، شکل اندوکیست و اکتوکیست در کیست های آمیب می توان به تشخیص قطعی در سطح خانواده و جنس پرداخت.

یافته ها: از ۷۵ نمونه آب های استخراها و حوضچه های پارک ها، ۱۸ (۲۴ درصد) نمونه از نظر آلودگی به آمیبهای آزادی مثبت بودند. بدین ترتیب که از ۴۰ نمونه آب حوضچه های پارکها، ۱۳ (۳۲/۵ درصد) ایزوله آمیب آزادی شامل جنس های آکانتامبا، هارتمنلا و آمیب های والکامفیده (جنس نگلریا) شناسائی شد و از بین ۳۵ نمونه مربوط به آب استخراها، ۵ (۱۴/۲ درصد) آمیب آزادی که شامل جنس آکانتامبا بود، در محیط کشت از نظر مرفولوژیک ردیابی گردید.

نتیجه گیری: با توجه به حضور آمیب های آزادی در آب های تفریحی از جمله استخراهای عمومی باید هشدارهای لازم به مسئولین بهداشتی استخراهای عمومی و افراد مستعد خطر داده شود. بعلاوه، نصب تابلوهای هشدار دهنده در پارک ها می تواند راهکار مناسبی در جهت پیشگیری از عفونت های مرتبط با آمیب های آزادی باشد.

کلید واژه ها: آکانتامبا، نگلریا، هارتمنلا، منابع آبی

*یمیل نویسنده رابط: maryamniyati@yahoo.com

مقدمه

آمیب های فرست طلب آزادی، آمیب هایی هستند که عموماً به صورت آزاد زندگی نموده و به شکل همزیست با انسان مشاهده می شوند (۱). این تک یاخته ها از عوامل مهم ایجاد عفونت در قرنیه چشم و سیستم اعصاب مرکزی انسان هستند و در اکثر موارد منجر به نایینایی و مرگ می شوند (۲). این آمیب ها شامل خانواده های مختلف از جمله والکامفیده (Vahlkampfidae)، و نلیده (Vannellidae) و آکانتاموبیده

به مطالب فوق به نظر می رسد مطالعه و تحقیقات بیشتری در خصوص این آمیب ها در منابع آبی تفریحی لازم و ضروری است. هدف از بررسی حاضر مطالعه آلودگی آب استخراهای عمومی و حوضجه های پارک های تفریحی به آمیب های آزادی در شهر تهران بود. در طی این مطالعه از استخراهای عمومی و حوضجه های پارک های تفریحی مناطق مختلف شهر تهران نمونه گیری انجام شد و با استفاده از روش های مرفلوژیک و با توجه به کلید page آمیب های آزادی مورد بررسی قرار گرفتند. این اولین مطالعه در خصوص حضور آمیب های آزادی در استخراهای عمومی شهر تهران می باشد.

مواد و روش ها

مطالعه حاضر یک تحقیق مقطعی (Cross sectional) بود که از روش نمونه گیری تصادفی جهت نمونه برداری از آب استخراهای عمومی و حوضجه های موجود در پارک ها از مناطق ۲۲ گانه شهر تهران استفاده شد. این تحقیق به مدت ۸ ماه از فروردین لغایت آبان ۱۳۹۳ بطول انجامید. جهت تعیین حجم نمونه به منظور دستیابی به نمونه های مثبت آمیب های آزادی و با توجه به مطالعات گزارش شده و با نسبت ۶۰ درصد و خطای نسبی ۴۰ درصد و در سطح اطمینان ۹۰ درصد، تعداد ۷۵ نمونه مد نظر قرار گرفت. بدین منظور، تعداد ۴۰ نمونه از آب حوضجه های پارک های تفریحی و تعداد ۳۵ نمونه از استخراهای عمومی مناطق ۲۲ گانه شهر تهران جمع آوری گردید. نمونه های مذکور به میزان ۲۵۰ الی ۳۰۰ میلی لیتر در ظروف استریل از ۲ تا ۳ سانتی متری سطح آب جمع آوری شدند و به فاصله چند ساعت به آزمایشگاه انگل شناسی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی منتقل گردیدند. سپس ۱۰۰ میلی لیتر از نمونه ها از فیلتر نیتروسلولزی ۰/۴۵ میکرونی عبور داده شدند. فیلترها در محیط کشت آگار غیرمغذی ۱/۵ درصد که ترکیبی از پودر باکتو آگار شرکت دیفکو و آب مقطر بود و توسط اتوکلاو استریل شده بود، قرار داده شدند. برای رشد بهتر آمیب ها قبل از قرار دادن فیلتر به محیط کشت، مقداری از سوسپانسیون باکتری اشرشیا کالای تهیه و به محیط اضافه گردید (۱۱، ۱۲). دمای تمامی آب های جمع آوری شده نیز از طریق دماسنجه و در عمق آب تعیین شد. بعد از گذشت دو روز پلیت ها روزانه مورد بررسی قرار می گرفتند. جهت بررسی رشد آمیب ها حاشیه فیلتر در زیر میکروسکوپ نوری بررسی شد. به علت ماهیت دیر رشد بودن برخی سویه های آمیب، پلیت ها به مدت یک ماه مورد بررسی قرار گرفتند. در صورتی که بعد از یک ماه آمیب مشاهده نمی شد، آنها منفی گزارش می شدند. لازم به ذکر است در سطح پلیت های کشت به جز آمیب های آزادی، قارچ ها، باکتری ها و ویروس ها می توانند حضور داشته باشند. به منظور دستیابی به کشت خالص آمیب های آزادی، عمل تخلیص صورت پذیرفت. از این رو، پلیت های حاوی آکانتامبا به زیر میکروسکوپ انتقال داده شدند و در شرایط استریل و کنار شعله به کمک آنس استریل چند کیست از آمیب که اطراف آن باکتری و قارچ وجود نداشت، به محیط کشت دیگر منتقل گردیدند. این

افراش است (۴). این بیماری در نتیجه درگیری لایه های مختلف قرنیه چشم بروز می کند و در موارد شدید، بیماری می تواند منجر به از دست رفتن بینای فرد شود. در واقع، آمیب می تواند سد اپیتلیوم قرنیه را از بین ببرد و خود را به لایه های عمیق تر قرنیه از جمله استرومایا برساند و با تشکیل کیست در بافت قرنیه بقای خود را تضمین نماید (۱). مطالعه نیتی و همکاران در سال ۲۰۰۹ نشان داد که از میان ۵۰ نمونه از افراد مبتلا به کراتیت چشمی تعداد ۱۵ (۳۰ درصد) نفر به آکانتامبا مبتلا بوده اند (۴). مطالعه دیگری نیز توسط مقصود و همکاران در سال ۲۰۰۵ نشان داد که از میان ۵۲ فرد مبتلا به کراتیت، در ۱۳ نفر آکانتامبا به عنوان عامل بیماریزا ردیابی شده است (۵). لازم به توضیح است که تاکنون گزارشی از بیماری آنسفالیت آکانتامبا یا بالموثایابی در کشور وجود ندارد. آنسفالیت آکانتامبا از طریق استنشاق کیست آمیب و یا خراش های پوستی می تواند بروز کند و با عوارض شدید مغزی همراه است (۶).

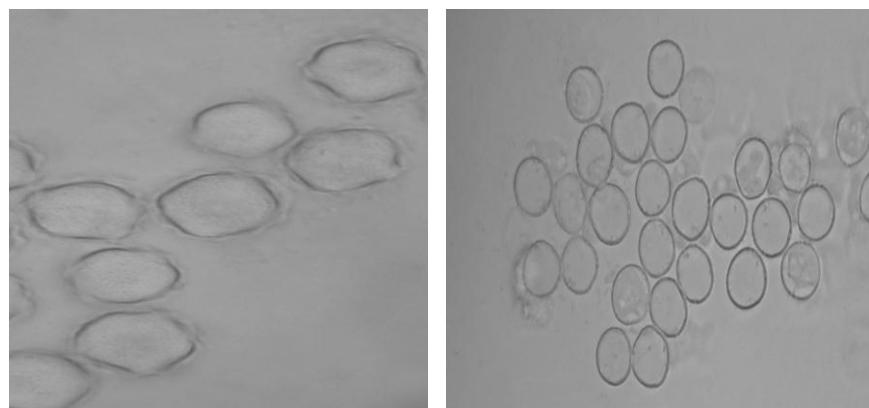
جالب توجه آنکه اخیراً بیماران مبتلا به کراتیت گزارشاتی از شنا و تماس با منابع آبی تفریحی داشته اند (۶). نتایج مطالعه ای که توسط نیتی و همکاران در سال ۲۰۱۲ بر روی ۵۵ نمونه آب از ۱۰ رودخانه تفریحی اطراف تهران از نظر آلودگی به آمیب های آزادی انجام گرفت، نشان داد که ۲۷/۳ درصد آب ها آلوده به آمیب های آزادی بودند، که از این تعداد ۸۰ درصد متعلق به جنس آکانتامبا تشخیص داده شد (۷). بعلاوه، در مطالعه بدیر زاده و همکاران در سال ۲۰۱۱ بر روی ۲۸ نمونه از چشم های آب گرم شهر سرعین استان اردبیل مشخص شد که ۱۲ (۴۲/۹ درصد) نمونه آلوه به آمیب های آزادی است (۸). در مطالعه ای که توسط Lorenzo و همکاران در سال ۲۰۰۵ بر روی نمونه های خاک انجام شده بود، از میان ۱۱۴ نمونه خاک، ۴۳ نمونه از نظر وجود آکانتامبا مثبت بودند و طی تحقیقات انجام شده در ۳۹ (۹۰/۶ درصد) سویه ای از سویه مثبت، مقاومت آمیب به حرارت و اسامولاریته مشاهده شده که نشان دهنده توان بالقوه پاتوژنیک بودن سویه های موجود در خاک است (۹). همانطور که اشاره شد در بررسی های انجام شده مشخص گردیده که اغلب بیماران مبتلا قبل از شروع بیماری با منابع آبی ارتباط داشته اند. غالباً آمیب های آزادی شرایط سخت از جمله وجود ضد عفونی کننده ها را تحمل می کنند و این موضوع می تواند در بقاء آنها در آب های تصفیه شده کمک نماید. وجود آمیب های آزادی به ویژه آکانتامبا در آب یکی از ریسک فاکتورهای مهم در انتقال بیماری به خصوص در افراد مستعد که شامل افراد مصرف کننده لتر تماسی، کودکان و افراد با اینمی ناکارآمد هستند، محسوب می شود. در واقع لتر های تماسی و ظروف لتر همراه با عدم رعایت بهداشت در نگه داری از لتر می تواند جاذب آمیب های آزادی پاتوژن باشد. از طرفی کودکان به علت سیستم اینمی ضعیف مستعد ابتلا به عفونت های آمیب های آزادی از جمله عفونت های آکانتامبا می باشند (۱۰). از آنچنانکه انتقال آکانتامبا به انسان از طریق آب های تفریحی می تواند صورت گیرد، بنابراین بهداشت و سلامت آب های تفریحی به ویژه استخراها اهمیت دارد، و با توجه

آزادزی نگلریا (۵/۵۵ درصد)، ۱ نمونه آمیب آزادزی هارتمنلا (۵/۵۵ درصد)، ۱ نمونه آمیب آزادزی آکانتامبا، تکامبا و نگلریا (۵/۵۵ درصد) تشخیص داده شد. لازم به ذکر است که پلیت های آمیب های متنوع (آکانتامبا، تکامبا و نگلریا) در نمونه گرفته شده از استخر مشاهده گردید، در حالی که سه پلیت حاوی آمیب های مخلوط مربوط به حوضچه های پارک ها بودند (جدول ۱ و ۲). با استفاده از بررسی های میکروسکوپی که بر پایه شکل و اندازه کیست و تروفوزوئیت ها، دو جداره بودن کیست، شکل اندوسیست و اکتوکیست بعد از گذشت چند روز صورت گرفت، آکانتامبا در ۱۶ محیط کشت مشاهده گردید (شکل ۱) که در دو محیط کشت به دلیل آلودگی زیاد، خالص سازی از دیگر آمیب های آزادزی میسر نشد. تعداد ۱۰ نمونه از آب حوضچه های پارکها (۲۵ درصد) و تعداد ۴ نمونه از آب استخرها (۱۱/۴ درصد) در محیط کشت آکار غیر مغذی بعد از گذشت ۶ تا ۱۰ روز از نظر آکانتامبا مثبت گردیدند و خالص شدند. در دو مورد نمونه هایی که آکانتامبا بصورت مخلوط با سایر آمیب ها مشاهده گردیدند، حتی با پاساژهای متواالی آمیب و بعد از دو ماه بصورت خالص جدا نشد. بنابراین در ۱۴ پلیت آکانتامبای خالص شده، ردیابی شد. لازم به توضیح است که نگلریا با وجود کیست های دو جداره کروی، تروفوزوئیت های کشیده و اشکال تاژکداری ردیابی شد (شکل ۱) و هارتمنلا نیز با کیست های کروی با اندازه ای در حدود ۸ میکرون و تروفوزوئیت های کرمی شکل مورد شناسایی قرار گرفت (شکل ۲). در تحقیق انجام شده از استخرهای واقع در جنوب تهران ۹ نمونه گرفته شد که در چهار نمونه آلودگی به آمیب های آزادزی مشاهده گردید. این منطقه بالاترین آلودگی به آمیب های آزادزی را داشت. همچنین بالاترین میزان آلودگی در پارک های نمونه گیری شده در شرق تهران مشاهده گردید که از ۱۰ نمونه گرفته شده، در چهار نمونه آلودگی وجود داشت.

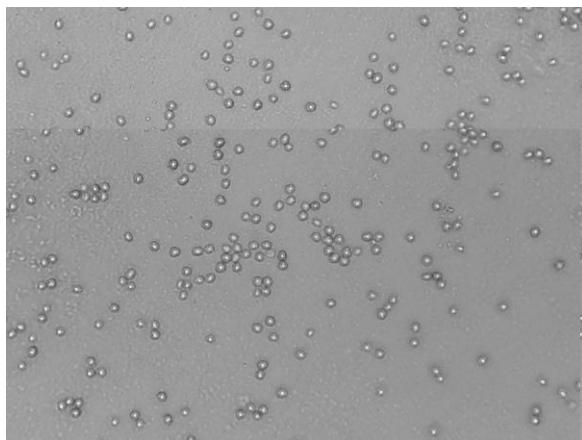
عمل تا ده پاساژ و یا بیشتر به منظور بدست آوردن پلیت کامل خالص و عاری از آلودگی مورد نظر ادامه یافت (۴). این فرایند حدوداً ۲ ماه بطول انجامید و پلیت ها پس از این مدت خالص و عاری از هر گونه آلودگی شدند. تشخیص آمیب ها بر اساس معیارهای مرفولوژیک و با استفاده از کلید Page واشکال تروفوزوئیت و کیست آنها بود (۱۲). در این کلید با توجه به معیارهای تشخیصی مرفولوژیک آمیب های آزادزی از جمله شکل تروفوزوئیت آمیب و پاهای کاذب آن و هسته آمیب، شکل اندوکیست و اکتوکیست در کیست های آمیب می توان به تشخیص قطعی در سطح خانواده و جنس پرداخت. جهت تشخیص جنس نگلریا در خانواده والکامفیده از تست تاژکدار شدن استفاده شد (۱۳). بدین منظور آمیب ها در مجاورت ۲-۱ میلی لیتر بافر فسفات در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد قرار گرفتند و در عرض دو ساعت بر روی لام اشکال تاژکداری ردیابی گردیدند.

یافته ها

در این بررسی تعداد ۷۵ نمونه از آب های تفریحی که شامل ۳۵ نمونه از آب استخرهای عمومی و ۴۰ نمونه از آب حوضچه های پارک های کلیه مناطق ۲۲ گانه شهر تهران بودند، گرفته شد. از این تعداد ۱۸ (۲۴ درصد) پلیت از نظر وجود آمیب های آزادزی از نظر مرفولوژیک بعد از گذشت ۱۰ روز مثبت گردید. محیط های کشت منفی به مدت دو ماه در دمای محیط نگهداری شدند و مجدداً از نظر آمیب های آزادزی مورد بررسی قرار گرفتند، زیرا ممکن است بعضی از آمیب های آزادزی دیر رشد باشند که در این مطالعه آمیب های آزادزی دیر رشد مشاهده نشدند. از تعداد ۱۸ پلیت مثبت در محیط کشت، ۲ نمونه مخلوط آمیب آزادزی آکانتامبا و نگلریا (۱۱/۱ درصد)، ۱ نمونه مخلوط آمیب آزادزی هارتمنلا و نگلریا (۵/۵۵ درصد)، ۱ نمونه آمیب

شکل ۱: پلیت های حاوی کیست های آکانتامبا (چپ) و کیست های نگلریا (راست) (بزرگنمایی ۱۰۰X) ایزوله شده از آب های تفریحی در شهر تهران سال ۱۳۹۳

شکل ۲: کیست‌های هارتمنلا ایزوله شده از آب‌های تفریحی در شهر تهران سال ۱۳۹۳ (بزرگنمایی X40)

جدول ۱: توزیع فراوانی نمونه‌های مثبت از نظر آمیب‌های آزادی ایزوله شده از استخرها و حوضچه‌های پارک‌ها مناطق مختلف در شهر تهران سال ۱۳۹۳

کشت	مکان نمونه گیری	دما (درجه سانتی گراد)	کد ایزوله مثبت
+	پارک افسریه	۲۳	MN(AC)7-PW-IR
+	پارک شفابی	۲۵	MN(AC)10-PW-IR
+	پارک شکوفه	۲۳	MN(AC)12-PW-IR
+	پارک نجع البلاغه	۲۰	MN(AC)14-PW-IR
+	پارک خام	۲۲	MN(AC)15-PW-IR
+	پارک کوهسار	۲۱	MN(AC)18-PW-IR
+	پارک معلم	۲۰	MN(AC)2-PW-IR
+	پارک نیوت	۲۲	MN(AC)21-PW-IR
+	پارک شرق	۱۷	MN(AC)25-PW-IR
+	پارک فرجزاد	۱۹	MN(AC)30-PW-IR
+	پارک غزل	۲۱	MN(AC)33-PW-IR
+	پارک دانشجو	۲۱	MN(AC)35-PW-IR
+	پارک طالقانی	۲۰	MN(AC)39-PW-IR
+	استخر تختی	۲۸	MN(AC)8-SPW-IR
+	استخر قیانوری	۲۷	MN(AC)15-SPW-IR
+	استخر فیروزه	۲۸	MN(AC)19-SPW-IR
+	استخر توحید	۳۰	MN(AC)1-SPW-IR
+	استخر درخشی فر	۲۸	MN(AC)22-SPW-IR

جدول ۲: توزیع فراوانی آلودگی آبهای حوضچه‌های پارک‌ها و استخرهای شهر تهران به آکانتامبا

محل نمونه گیری	کشت مثبت	کشت منفی	مجموع	درصد	تعداد
استخر	۴	۳۱	۳۵	%۱۰۰	۱۸۶
حوضچه پارک‌ها	۱۲	۲۸	۴۰	%۱۰۰	۷۰
جمع	۱۶	۵۹	۷۵	%۱۰۰	۷۷۷

بحث

میان ۲۸ نمونه آب چشممه گرم در ۱۲ نمونه آمیب آزادی ردیابی شد (۸). بعلاوه مطالعه سلگی و همکاران در سال ۲۰۱۲ در کل چشممه های آب گرم استان اردبیل نشان داد که ۲۰ درصد از چشممه های آب گرم این استان به آکانتامبا آلوده بودند (۱۴). لازم به ذکر است که در مطالعه آنها هارتمنلا و نگلریا نیز ایزوله شده بود (۱۵). از تفاوت های دو مطالعه ذکر شده با مطالعه کونی می-توان به این مورد اشاره داشت که در مطالعات مذکور آمیب‌های

امروزه بیماری‌های ناشی از آمیب‌های آزادی از جمله آنسفالیت‌ها و کراتیت‌های آکانتامبایی رو به افزایش است (۹). در کشور ما مطالعات مختلفی در زمینه آمیب‌های آزادی در منابع محیطی و از جمله آب‌های تفریحی انجام گرفته است. از جمله مطالعه بدیرزاده و همکاران در سال ۲۰۱۱ نشان داد که آمیب‌های آزادی می‌توانند در چشممه های آب گرم شهر سرعین استان اردبیل حضور داشته باشند. مطالعه این محققین نشان داد که از

های مرفوولوژیک ۱۸ جنس از آمیب های آزادی با استفاده از کلید Page شناسایی شدند. فراوانترین آمیب ها ونلا، روسکولوس و آکانتامبا بود (۱۳). در مطالعه ای نیز که توسط Ozçelik و همکاران در سال ۲۰۱۲ به انجام رسید، مشخص شد که از ۲۵۰ نمونه آب منازل و منابع محیطی ۷۵ (۳۰ درصد) نمونه به آکانتامبا، هارتمنلا و نگلریا آلووده بودند (۱۸) که نتایج این محققین با مطالعه ما از نظر نوع آمیب ایزوله شده مطابقت دارد.

در مطالعه ای که توسط Coşkun و همکاران در سال ۲۰۱۳ در سیواس ترکیه انجام شد، در مجموع ۱۵۰ نمونه آب از شش بخش سیواس جمع آوری گردید. نمونه ها فیلتر شدند و فیلترها در محیط کشت باکتو آگار که حاوی باکتری اشرشیا کلی بود قرار داده شدند. سی و سه (۲۲ درصد) نمونه از ۱۵۰ نمونه از نظر وجود آمیب های آزادی مثبت شدند. لازم به ذکر است که آمیب ها با توجه به ویژگی های مرفوولوژیک مورد تحلیل قرار گرفتند و بیشترین آمیب جدا شده آکانتامبا گروаш شد (۱۹). در مطالعه حاضر نیز بیشترین آمیب ایزوله شده متعلق به جنس آکانتامبا بود. مطالعه ای نیز توسط Shoff و همکاران در سال ۲۰۰۸ جهت بررسی فراوانی آکانتامبا و دیگر آمیب های آزادی در آب های منازل انجام گرفت. در این مطالعه تعداد ۲۸۳ نمونه آب از منازل مناطق اطراف Broward در ساحل فلوریدا جمع آوری شدند و آمیب ها از نظر مشخصات مرفوولوژیک در محیط کشت مورد بررسی قرار گرفتند که از این تعداد ۸۰ مورد از نظر آمیب آزادی مثبت بوده و در ۸ مورد (۲/۸ درصد) آکانتامبا دیده شد (۲۰).

از نقاط قوت مطالعه حاضر این بود که تحقیق برای اولین بار در استخرهای تفریحی شهر تهران صورت گرفت و همچنین در این مطالعه اقدام به شناسایی مرفوولوژیک تمامی آمیب های آزادی ایزوله شده، گردید. آب های تفریحی از جمله استخرها از مراکز تفریحی بسیار مهم برای اکثریت مردم بشمار می آیند. بنابراین حضور آمیب آزادی آکانتامبا، هارتمنلا و نگلریا در آب های استخرها تهدیدی بالقوه برای سلامت افرادی می باشد که به قصد سلامت بیشتر و تفريح مناسب از این مکان ها بهره می برند. جالب توجه آنکه آلوودگی استخرها در قیاس با حوضچه های پارک ها در این تحقیق بطور معنی داری پایین تر بود که می تواند به دلیل کلرینه بودن و تصفیه آب های استخرها و رسیدگی بیشتر به آب و شرایط بهداشتی آنها باشد. بعلاوه تعداد پلیت های مخلوط به آمیب های آزادی در آب استخرها یک عدد بود که در قیاس با آب حوضچه ها کمتر می باشد.

از محدودیت های مطالعه حاضر، عدم امکان انجام روش های ملکولی و تعیین توالی بود، چراکه انواع متنوعی از آمیب ها ایزوله شدند که برای هر جنس باید از پرایمرهای اختصاصی استفاده می

ایزوله شده ترمومولرانت بودند، زیرا دمای آب چشمی های آب گرم بسیار بالاتر از آب های استخرها و حوضچه های پارک ها می باشد. رضائیان و همکاران در سال ۲۰۰۷ در تهران بر روی ۸۰ نمونه از منابع محیطی مختلف تحقیق انجام دادند، که در ۳۷ (۴۶/۲۵ درصد) نمونه آمیب آکانتامبا را شناسایی کردند (۱۶). لیکن تفاوت مطالعه رضائیان با مطالعه حاضر در این بود که این محققین تنها به بررسی جنس آکانتامبا در منابع محیطی پرداخته بودند، در حالیکه در مطالعه حاضر سعی بر شناسایی تمامی آمیب های آزادی شد.

در بررسی حاضر به جداسازی آمیب های آزادی در آب های استخرهای عمومی و حوضچه های پارک ها پرداخته شد تا اطلاعات دقیق تری در مورد پراکندگی این آمیب ها در آب های تفریحی در شهر تهران بدست آید. لازم به ذکر است که تاکنون تحقیقی در زمینه آب های استخر حاوی کلر در ایران صورت نگرفته بود. نتایج حاضر نشان می دهد آب های کلردار و تصفیه شده نیز می توانند به آمیب های آزادی آلووده شوند و سبب در خطر قرار دادن افراد مستعد گردند. در این میان به دلیل مقاومت بالای کیست های آکانتامبا به مواد ضد عفونی کننده خطر جدی برای استفاده کننده ها منجمله کودکان که از نظر سیستم ایمنی در سطح پایین تری هستند، می باشد. در مطالعه حاضر، نمونه آب های استخر های عمومی و حوضچه های پارک ها در چهار منطقه شمال، جنوب، شرق و غرب، از نظر وجود آمیب های آزادی از جمله آکانتامبا مورد بررسی قرار گرفت که ۱۶ ایزوله آکانتامبا با استفاده از خصوصیات منحصر به فرد این آمیب از جمله وجود کیست های دو جداره با اندوکیست ستاره ای یا مثلثی در زیر میکروسکوپ تأیید شد. همچنین نتایج نشان می دهد که بیشترین آلوودگی مربوط به آب استخرهای منطقه جنوب تهران می باشد که از تعداد ۹ نمونه، ۴ استخر آلووده شناسایی شد و کمترین آلوودگی مربوط به آب استخر های منطقه شمال تهران بود که هیچ آلوودگی یافت نشد.

در مطالعه دیگری که توسط Ramirez و همکاران در سال ۲۰۱۴ آمیب های متنوعی از جمله آکانتامبا، نگلریا، ونلا و تکامبا شناسایی شدند. این آمیب ها از آب های سیستم تصفیه آب و فاضلاب کارخانه ها ایزوله شده بودند (۱۷). اما جالب آنکه در مطالعه مذکور آمیب هایی که توانایی تشکیل کیست را ندارند از جمله ونلا و تکامبا نیز ایزوله شد. در حالیکه در مطالعه حاضر تمامی آمیب ها قادر به تشکیل کیست هستند. مطالعه دیگری توسط Bonilla-lemus در سال ۲۰۱۴ بر آب رودخانه های کشور مکزیک صورت گرفت. در مطالعه این محققین با استفاده از روش

آمیب‌های آزادی صورت گیرد تا از بروز عفونت‌های مرتبط پیشگیری کرد. همچنین توصیه می‌شود که آب‌های حوضچه‌های میادین و پارک‌ها نیز در فواصل منظم تعویض شود تا از رشد و کلونیزه شدن آمیب‌های مذکور جلوگیری شود. امید است نتایج حاصل از این مطالعه گامی در جهت رسیدن آب‌های تفریحی خصوصاً استخرها و حوضچه‌های پارک‌ها به بالاترین استانداردهای خود باشد.

تقدیر و تشکر

از گرفت متعلق به دکتر مریم نیتی مربوط به بنیاد ملی نخبگان کشور تشکر می‌شود. این مقاله حاصل قسمتی از پایان نامه آقای مهیار مافی (طرح مصوب مرکز تحقیقات بیولوژی سلولی و ملکولی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی با شماره ۱۰۹۲-۱-۱۲۵-۱۳۹۱) باشد.

References

1. Mariciano-Cabral F, Cabral C. *Acanthamoeba* As agents of disease in humans. *J Clin Microbial Rev* 2003; **16**(2): 273-307.
2. Hua L Young, Ran HA, Sung-Tae'Yean, ChulH'Hyun-Hee K, Dong Ch. Genetic Diversity of *Acanthamoeba* isolates from ocean sediments. *Korean J Parasitol* 2006; **44**(2): 117-125.
3. Khan NA. Pathogenesis of *Acanthamoeba* infections. *Microb Pathog* 2003; **34**(6): 277-285.
4. Niyyati M, Lorenzo-Morales J, Rezaie S, Rahimi F, Mohebali M, Maghsoud AH, et.al. Genotyping of *Acanthamoeba* isolates from clinical and environmental specimens in Iran. *Exp Parasitol* 2009; **121**(3): 242-245.
5. Maghsoud AH, Sissons J, Rezaian M, Nolder D, Warhurst D, Khan NA. *Acanthamoeba* genotype T4 from the UK and Iran and isolation of the T2 genotype from clinical isolates. *J Med Microbiol* 2005; **54**: 755-759.
6. Rezaeian M, Niyyati M. Pathogenic free-living amoeba in humans. Published by tehran university of medical sciences. 2009.
7. Niyyati M, Lasjerdi Z, Nazar N, Haghghi A, Nazemalhosseini Mojarrad E. Screening of recreational areas of rivers for potentially pathogenic free-living amoebae in the suburbs of Tehran, Iran. *J Water Health* 2012; **10**(1): 140-146.
8. Badirzadeh AL, Niyyati M, Babaei Z, Amini H, Badirzadeh H, Rezaeian M. Isolation of free-living amoebae from sarein hot springs in Ardebil province, iran. *Iran J Parasitol* 2011; **6**(2): 1-8.
9. Lorenzo-Morales J, Miranda CA, Jimenez C, Tejedor ML, Valladares B, Ortegerivas A. Evaluation of *Acanthamoeba* isolates from environmental sources in Tenerife, Canary Island, Spain. *Ann Agric Environ Med* 2005; **12**: 233-236.
10. Siddiqui R, Khan NA. Biology and pathogenesis of *Acanthamoeba*. *Parasit Vectors* 2012; **5**(6): 111-113.
11. Lorenzo-Morales J, Ortega-Rivas A, Martínez E, Foronda P, Valladares B. Isolation and Identification of pathogenic *Acanthamoeba* strain in Tenerife, Canary Islands, Spain from Water Sources. *Parasitol Res* 2007; **95**: 273-277.
12. Page FC. A New Key to Freshwater and Soil Gymnoamoebae. Freshwater Biological Association Ambleside; 1988.
13. Bonilla-Lemus P, Caballero Villegas AS, Carmona Jiménez J, Lugo Vázquez A. Occurrence of free-living amoebae in streams of the Mexico Basin. *Exp Parasitol* 2014; **145**: 28-33.
14. Solgi R, Niyyati M, Haghghi A, Taghipour N, Tabaei SJ, Eftekhar M, et.al. Thermotolerant *Acanthamoeba* spp. isolated from therapeutic hot springs in Northwestern Iran. *J Water Health* 2012; **10**(4): 650-656.
15. Solgi R, Niyyati M, Haghghi A, Mojarrad EN. Occurrence of Thermotolerant *Hartmannella vermiciformis* and *Naegleria* spp. in Hot Springs of Ardebil Province, Northwest Iran. *Iran J Parasitol* 2012; **7**(2): 47-52.
16. Rezaeian M, Niyyati M, Farnai Sh, Rahimi F & Motevalli haghi A (2008) Isolation of *Acanthamoeba*

شد که بدليل مشکلات مالی در این تحقیق مقدور نبود. به هر حال امید است که در آینده با دستیابی به امکانات بیشتر به هدف فوق دست یابیم. در مطالعه حاضر با بهره گیری از کتب مرجع در خصوص شناسایی آمیب‌های آزادی از جمله کلید Page تمامی آمیب‌ها در سطح جنس مورد شناسایی قرار گرفتند. نهایتاً، با توجه به حضور بالای آمیب‌ها در منابع آبی، احتمال ابتلاء افراد مستعد به آمیب‌های آزادی بالقوه پاتوژن وجود دارد.

نتیجه گیری

نتایج این مطالعه نشان می‌دهد که آلودگی بالای آب‌های تفریحی به خصوص استخراهای عمومی می‌تواند به عنوان یک خطر بهداشتی برای افراد مستعد از جمله استفاده کنندگان لنزهای تماسی باشد. لذا باید هشدار های لازم به مسئولین بهداشتی از نظر ضد عفونی دقیق استخراها و راهکار مناسب در جهت مقابله با

- Spp. from Different Environmental Sources. *Iranian J of Parasitol* 2008; **3**: 44-47.
17. Ramirez E, Robles E, Martinez B, Ayala R, Sainz G, Martinez ME, Gonzalez ME .Distribution of free-living amoebae in a treatment system of textile industrial wastewater. *Exp Parasitol* 2014; **145**: 34-38.
18. Ozcelik S, Coşkun KA, Yünlü O, Alim A, Malatyali E. The prevalence, isolation and morph typing of potentially pathogenic free-living amoebae from tap water and environmental water sources in Sivas. *Turkiye Parazitol Derg* 2012; **36**(4): 198-203.
19. Coşkun KA, Ozçelik S, Tutar L, Elaldi N, Tutar Y. Isolation and identification of free-living amoebae from tap water in Sivas, Turkey. *Biomed Res Int* 2013; **67**: 145.
20. Shoff ME, Rogreson A, Kessler K, Schatz S, Seal DV. Prevalence of *Acanthamoeba* and other naked amoebae in South Florida domestic Water. *J water Health* 2008; **6**(1): 99-104.